

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

“Krigslarm och rykten om krig” ackompanjerar idag Maranatabudskapet, medan en hel värld, häpen, tvingas bevittna uppfyllelsen av Bibelns urgamla profetord.

NR 13

1-14 JULI 1967

PRIS 1:10

1 JULI

HALVÅRSSKIFTE

Dags för pren.-avgiften på MIDNATTSROPET för dem som betalar halvårsvis.

Lämplig tid också att nyprenumerera — sätt i dag in 13: — kr. på postgiro 57 16 20.

Tre högintressanta artikelserier börjar nu:

- AGNE BARK skriver om ISRAEL I BLICKPUNKTEN. Ett brännande tidsaktuellt studium i tidshändelser och profetord.
- NILS WESTBERG kommer med 8 artiklar om GEMENSKAP ELLER GEMENHET, något att begrunda inte minst för dem som pläderar för ekumenik.
- ANDERS B. ANDERSSONS artikelserie om ANDLIGA LIVSRÖRELSE I VÅRT LAND skildrar den andliga frigörelsekamp den levande kristendomen haft att utkämpa under vårt eget och tidigare århundraden.

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr den 1 och ett 20-sidigt nr den 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på närmaste postanstalt genom inbetalning på postgiro nr 57 16 20 på postens tidningsinbetalningskort, eller genom skriftlig hänvändelse direkt till tidningens exp. Abonnemanget (ej gåvo- och billighetsprenumerationer) gäller tills uppsägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal 7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02, 31 71 35.**

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, såsom vittnesbörd om personliga upplevelser, rapporter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD

ERIK G. ERIKSSON och

ANDERS B. ANDERSSON

Nr 13

1 JULI 1967

Årg. 8

GEMENSKAP ELLER GEMENHET II

Av Nils Westberg

"...och vinnläggen eder om att bevara Andens enhet genom fridens band".

(Ef. 4:3)

Den enda enhet, som är gudomlig är Andens enhet, och den uppnås aldrig genom att människor på köttslig väg skräms eller tvingas samman genom resonemang, ekonomiska förpliktelser, gemensamma åtaganden eller andra mänskliga bevekelsegrunder. Den andliga enheten, den som Paulus talar om i Ef. 4:3 och som Jesus själv beder ned över sina lärjungar i Joh. 17:21 uppnås endast i den mån, som en skara troende tillsammans är i Jesus, såsom Han är i Fadern, d. v. s. obegränsat öppna för tro, liv och kraft från levande Gud, och detta icke bara i en omfattning, som är passande och bekväm eller tilltalande för det bleksiktiga köttet innanför eller utanför, utan som innebär förintelse för allt mänskligt snusförnuft, själiskt fäktande och religiös högfärd.

"...en kropp och en Ande, likasom I ock bleven kallade till att leva i ett och samma hopp, det som tillhör eder kallelse —" (Ef. 4:4).

Denna skara av troende, som genom Ande smält samman till en enhet, fungerar såsom en kropp och inte som ett aktiebolag. Varje enskild troende motsvaras av en cell i den kroppen, och så länge den i sig har liv, tillhör den en levande kropp. En cells liv beror på om den nås av blodet. Utan blodet svälter den till döds och förgiftas av sina egna avfallsprodukter. En sådan cell avstötes från kroppen och gemenskapen med de övriga cellerna genom kroppens eget, inneboende liv. När Paulus i Ef. 4:4, 4:12, 15, 16 och flera andra sammanhang i sina brev talar om de troende såsom Kristi kropp, ligger alltså en nästan outtömlig visdom i detta. Ja, så innehållsrik är denna sanning, att jag här bara kan snudda vid det väsentliga, nämligen detta, att den troendes liv

är beroende av hans dagliga kontakt med Jesu dyra blod. Genom blodet får han den enda sanna näringen för tron, den mat som ensam kan bevara den frisk och få den att växa i mognad och kraft. Här duger ingen teologisk torrskaffning, inga moralfilosofiska surrogat, ingen urvattnad förkunnelse halvfabrikat och inga uppfräschade konserver från gångna tider. Nej, blodet måste pulsera här och nu genom varelsens hela väsen. Endast då kan också den dagliga reningen och helgelsen ske. Självkräftfärdiggörelsens gift och nederlagens förbränningsprodukter sköljes bort av Gudslammets blod, halleluja! Det fina ådernätet slaggar aldrig igen, pris ske Gud!

Ett kännetecken på en levande kropp är att den är i rörelse och arbetar. I 2 Kor. 6:1 och 6:4—10 skriver Paulus: "Men såsom medarbetare förmana vi eder ock att icke så mottaga Guds nåd, att det bliver utan frukt. — Fastmer vilja vi i all-

ting bevisa oss såsom Guds tjänare, i mycken ståndaktighet, under bedrövelse och nöd och ångest, under hugg och slag, under fångenskap och upprorslarm, under mödor, vakor och svält, i renhet, i kunskap, i tålmod och godhet, i helig ande, i oskrymtad kärlek, med sanning i vårt tal, med kraft från Gud, med rättfärdighetens vapen både i högra handen och i vänstra, under ära och smälek, under ont rykte och gott rykte, såsom villolärare, då vi dock äro sannfärdiga, såsom okända, fastän vi äro väl kända, såsom bedrövade, men dock alltid glada, såsom fattiga, medan vi dock göra många rika, såsom utblottade på allt, men likväl ägande allt."

Detta är medarbetarens lott — icke medlöparens! Arbetsupplevelser i Herrens tjänst är desamma idag, som de var för de troende i Korint på Pauli tid, om han verkligen har givit sig in i tjänandet. De erfarenheter aposteln räknar upp, är väckelseförsamlingens och den väckelsekristnes kännetec-

ken på liv i alla tider. Motståndet, hånet och samhällets öppna eller förtäckt förtryck är *den offensiva församlingens naturliga atmosfär.* Hur är *din sociala situation?* Har trycket utifrån upphört och verksamheten accepterats av världen, väcker du som enskild troende icke protester eller anstöt i din omgivning, gisslas du inte av etablerade samfundskristna, som solar sig i sin matrikelbestyrkta, religiösa statusglans, *då är du icke en fungerande cell, då är du oskadliggjord ur sann evangelisk synpunkt.*

Har du det bekvämt som kristen, då har du alla skäl att vändas över din belägenhet. Då måste du ut till krogar, kaféer och danshak, till fängelser, anstalter, sjukhus och världens tummelplatser med din bekänneelse av Jesus, ditt budskap i sång, musik, tidningar och traktat. Då är det slut med det "andliga" finsmakandet, det kräsna läppjandet i fria väckelsemöten för att utröna, om anrättningen passar din depraverade, religiösa smak och dina förutfattade

åsikter om vad som får och inte får ske i den andliga förlossningssalen. Då är det dags att sluta vara det ständigt urladdade batteriet, som i första hand stjälar strömmen från kampgruppens himmelska generatorer, så att det knappt blir en gnista över för mötenas hopplost slocknade syndarehopar. Du kanske till slut inser, att det är *du*, som skall *släppa till* av *de himmelska kraftflöden*, som Gud alltid vill fylla dig med *därhemma* i din kammare, så att atmosfären i väckelsemötet får den *positiva laddning*, som skall till för Andens blixtnedslag och väldiga energiutlösning. Du behöver inte fråga någon om lov att tjäna Gud, lika litet som du skall vänta på att bli tillfrågad, om du *vill* göra något för Jesus. Du är *Guds medarbetare*, du är icke utsedd bara till offrare, du är utvald att vara *offret självt*. Detta är varje cells uppgift i Jesu underbara kropp. Du är *medlem*, om du är en levande *lem med Honom!*

SÅ GÖR JESUS

Det var en man som dalade ner från salighetens tinnar; åkte utför och ner från Jerusalem till Jeriko. —

Jag lärde känna honom för många år sedan och har mött otaliga liknande människooden sedan dess. Dessa som råkar ut för religiösa förbrytare, som klår sin nästa, sårar och trycker ner, hudflänger dem och fotograferar dem för publicitet. —

Mannen som blev slagen fick besök av prästerskapet. Och man skulle tycka att det var det bästa som kunnat ske — dock, den slagne tillhörde en annan församling och fick ligga. Man måste ju först tänka på sina egna.

Och så kom leviten — äldste eller kyrkobroder eller sångare — och denne måste givetvis följa sin herdes exempel, beklagar det inträffade men kunde inget göra. —

Här kommer Maranata in i skildringen. —

Det kom en vandrare som av de övriga kallades "främling" och denne varkunnade sig över den slagne, göt olja och vin i såren och skaffade honom hembärge. Främlingen skulle betala då han kom igen... Den "främlingen" är vår store Samarit Jesus — han har olja till läkeedom och vin till glädje. Han tar hand om avfallingar och slagna som kommit på sidan om vägen, bort från Jerusalem. Och han kommer igen och betalar alla utgifter...

Amen, kom Herre Jesus. Maranata, amen.

Rudolf Hallenbäck

Så döpte Jesus mig i Helig Ande"

I ett tidigare nr av Midnattsropet (bästa tidningen någonsin, någonstans) har jag vittnat om mina frälsningsupplevelser och mitt dop. Jag säger *upplevelser*, ty allt gick ju inte i ett ögonblick. —

Då jag i november efter bibelskolans slut, kom hem till Uddevalla, var jag alltså nyss döpt i vatten — döpt till ett nytt liv i Kristus. Jag gick i spänd förväntan att också få vara med om det Andens dop, som av Jesus är utlovat i den Heliga Skrift, vilken blivit rättesnöret för mitt nya liv. Vid samma tid fick jag jobb på en fisketrälare och fick därför tillbringa min mesta tid till havs. Då det blev en mycket stormig vinter, var vi ofta liggande sysslolösa i olika hamnar, så jag fick möjlighet att använda mycket tid att tränga mig in i Ordet. Numera på ett helt nytt sätt eftersom jag vet, att varje ord, som möter mig där, är den absoluta sanningen. —

Jag längtade alltså mycket efter mitt andedop, men i mitt hjärta fanns en djupt rotad misstro mot tungomålstalendet. En kväll tillsammans med några trossyskon, då vi bad till Gud, fick jag klart för mig, att Andens gåva ju redan är given och att jag bara skulle bereda mig att ta emot den. Jag bad: "Käre Mästare, jag är ledsen,

förlåt mig, men jag kan inte låta bli att tycka, att tungomål låter som rena rapakaljan, och det skall ju åtfölja andedopet. Eftersom jag dock fått uppleva så mycket genom Dig, käre Jesus, så beder jag dig att du i alla fall döper mig i den helige Ande, även om jag skall bli en tungomålstalare." — Och i mitt övermod tillade jag plötsligt: "Jag rör mig inte ur fläcken förrän Du uppfyllt Dina löften på mig." — — Vad har jag nu tagit mig till, vad har jag sagt, vad har jag ställt till med? tänkte jag i nästa ögonblick. —

Sven-Ake Asplund

Jag blev länge i min bönevrå. Inte ville jag påstå att jag svetades blod — det har nog endast Jesus gjort — men faktum är, att det nästan kändes så en stund. —

Plötsligt blev jag medveten om, att hela min varelse fylldes på ett helt obeskrivligt sätt av en massa egendomliga ord. Och i ett nu visste jag, att det var Gud själv som rörde vid mig. Det var inga tvivel om det — på nolltid spolades alla tvivel, all oro och fruktan bort. Ett flöde av livets vatten vällde in i mig — genom mig — ut ifrån mig! —

Var detta verkligen jag? —

Nej, det var den helige Ande, som använde mig som språkrör. —

Ännu ett av evangeliets stora löften hade uppfyllts på mig, jag var döpt i den helige Ande, och det på ett så mäktigt sätt, att jag aldrig skall tvivla på mitt andedop. Halleluja — pris ske Gud. — Amen. —

Andedopet är styrkan i vårt andliga liv — ett kristenliv utan denna upplevelse är dömt att förtvina i trældom. Guds kraft möjliggör frigörelsen — friheten i anden, friheten i Kristus. Genom Andens dop upplever vi också den verkliga frimodigheten. —

En gång sade jag mig, att jag var fri att göra vad jag ville — mitt eget liv angick bara mig själv. —

Ack, vilken dåre jag var!

Så småningom fick jag lära mig, att ju mer man hänger sig åt denna världens "frihet", ju hårdare bunden blir man i satans garn. Hur lätt blir man inte till exempel en riktig slav under spriten — vilket ju många är utan att vilja erkänna det för sig själva. Slutet är att den stackars människans enda mål i livet blir att skaffa sprit för att söka glömma sitt eget elände. Ja, sådan är den "frihet" som finns i världen, och som ju helt enkelt är ett satans bländverk. —

Snart — det är ett faktum att det kan ske i vilket ögonblick som helst — kommer Jesus för att hämta de sina hem till Fadershuset. —

Skall du då vara med? —

Gör klart med Gud! Omfatta i tron Jesus Kristus. Utestäng all medveten synd. Bed om kraft att vilja helt — bed: Jesus fräls mig! —

Jesu blod renar dig, du får ett nytt liv och du får också uppleva en glädje av ett slag du aldrig kunnat drömma om. —

Guds löften hålla. Amen!

Någonstans på Nordsjön
Sven-Ake Asplund

Agne Bark:

ISRAEL I CENTRUM FÖR VÄRLDSHÄNDELSENA

"Tider och gränser"

När Paulus predikade på Areopagen i Aten, använde han två uttryck, som är själva grunden för vad jag här önskar säga. Han talar om "tider" och "gränser", som Gud fastställt. Låt oss läsa:

"Och Han har skapat människosläktets alla folk, alla från en enda stamfader, till att bosätta sig utöver hela jorden; och Han har fastställt för dem bestämda tider och utstakat gränser inom vilka de skola bo." — Apg. 17: 26.

Vad som i dag intresserar oss och hela världen med anledning av krisen i Mellan-Östern är just tider och gränser. Gränser är ju det som man strider om där och tider är en fråga om den bibliska kronologien.

Gud har fastställt bestämda tider och utstakat de gränser inom vilka folken skall bo. Det synes kanske i dag som att allt är en enda häxkittel, men vi skall komma ihåg, att det är Herren, som fortfarande härskar över konungarna på jorden. Det sker ingenting utan att Han har sin hand med i det som händer. —

• • •

Vi skall också här se något på det program, som presenteras för oss i bibeln, det schema efter vilket Gud handlar i vår egen tidsålder likaväl som i framtida tidsåldrar. Vid det stora apostlamötet i Jerusalem, där frågan om hedningarnas ställning var aktuell, talar bland andra också Jakob och säger där som en bekräftelse på det, som Petrus och Paulus sagt:

"Mina bröder, hören mig. Simeon har förtälat huru Gud först så skickade, att Han bland hedningarna fick ett folk som kunde kallas efter hans namn. Därmed stämmer ock överens vad profeterna hava talat; ty så är skrivet: därefter skall jag komma tillbaka och åter bygga upp Davids förfallna hydda, ja, dess ruiner skall jag bygga upp och så upprätta dem igen för att ock övriga människor skola söka Herren, alla hedningar som hava uppkallats efter Hans namn. Så säger Herren, Han som skall göra detta, såsom Han ock har velat det förut av evighet." — Apg. 15: 13—18.

När vi här talar om tider är det alltså fråga om "tider och stunder, som Fadern i sin makt har fastställt". När vi i dag ser att Israel står i centrum för världshändelserna, vet vi, att vi också står inför tidsålderns avslutning, och att det som sker ingenting annat är än ett fullbordande av bibelns profetior. Då Jakob här talar

på apostlamötet i Jerusalem "hur Gud först så skickade, att Han bland hedningarna fick ett folk, som kunde kallas efter Hans namn", då gäller det alltså den tidsålder, i vilken vi lever i dag. Just nu samlar Gud ett folk ibland hedningarna.

Vi ser av Guds Ord, att hedningar och judar har lika del i frälsningen. Paulus säger:

"Kommen ihåg, att I på den tiden, då när I voren utan Kristus, voren utestängda från medborgarskap i Israel och främmande för löftets förbund, utan hopp och utan Gud i världen. Nu däremot, då I ären i Kristus Jesus haven I, som förut voren fjärran, kommit nära i och genom Kristi blod. Ty Han är vår frid, Han som av de båda har gjort ett och brutit ned den skiljemur som stod emellan oss nämligen ovänskapen." — Efs. 2: 12—14.

Aposteln Petrus säger också, att Gud utvalde honom "för att vara den genom vilken hedningarna skulle komma till tro". (Apg. 15: 7.) Profeten Jesaja talade också han, för länge sedan, om samma sak. Han säger:

"Det är för litet för dig; då du är min tjänare, att allenast upprätta Jakobs stammar och föra tillbaka de bevarade av Israel; jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken för att min frälsning må nå till jordens ända." — Jes. 49: 6.

Den tidshushållning, som nu är, kallar Jesus "nådens år". Han säger om sig själv och citerar en profetia:

"Herrens ande är över mig, ty Han har smört mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blinda, ja, till att giva de förtryckta frihet och till att predika ett nådens år från Herren." — Luk. 4: 18—19.

Där slutade han citera och lade samman boken. Skulle han ha fortsatt citatet, hade han också tillagt "och en hämndens dag från vår Gud". Det var alltså inte aktuellt då med en hämndens dag, och den är inte aktuell så länge nådens tidshushållning varar. Men när den här tidshushållningen är slut, då skall hämndens dag komma. Efter det, att han bland hedningarna fick ett folk, skulle han komma tillbaka för att "bygga upp Davids förfallna hydda, dess ruiner skall jag bygga upp och så upprätta dem igen", såsom Jakob citerade ur Amos urgamla profetia vid apostlamötet i Jerusalem. —

När Messias då skulle uppenbaras i sin andra tillkommelse, är det alltså fråga om Israels återupprättande. Detta är huvudtemat i bibelns samt-

liga profetiska böcker. Varje profet i gamla förbundet talade om detta, och det har också varit målet för den längtan, som i alla tider funnits hos Guds egendomsfolk — man väntade Messias och det rike han skulle upprätta. — Det var denna längtan, som vi också kan se hos Simeon och Hanna i templet. De väntade och trodde på riket, som skulle upprättas. Samma sak besjälade Emauslärjungarna: de trodde, att Jesus var den, som skulle upprätta Israel. Strax före himselfärden tillfrågas också Jesus av sina lärjungar: "Skall du i denna tid upprätta riket åt Israel?" Då Jesus svarar dem, att det icke tillkom dem att veta tider och stunder, som Fadern i sin makt fastställt, utan att det istället tillkom dem att undfå kraft för att bli hans vittnen, menar Jesus att nu befann man sig i en annan tidshushållning. Nu skulle evangelium predikas

"Och Herren sade till Abraham: Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall giva dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk; jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort och du skall bliva en välsignelse." — 1 Mos. 12: 1—2.

Sedermåra blev det också preciserat vad det var för land. Ursprungligen sägs det om Abraham att han drog ut fastän han inte visste vart han skulle komma, men en dag uppenbarade Gud för honom landets gränser. Och det är ju detta som intresserar oss i dag att veta vilka gränser som Gud har lovat åt hans efterkommande, Israels folk. —

Lot, som hade åtföljt Abraham, utvalde åt sig det land han själv ville ha och drog iväg dit. Men Abraham stod kvar och väntade ända till Gud sade till honom:

Det gamla Jerusalem sett från berget Sion.

för hedningarna, församlingen var nu bärare av gudsuppenbarelsen.

Det är alltså tre perioder i Guds hushållning — tre faser i utvecklingen.

1. Nådatiden då hedningarna samlas in i fulltalig skala. —

2. Israels upprättelse. —

3. Det tusenåriga rikets inbrytande, under vilken tid övriga människor söker Herren. På grund av Israels upprättade ställning når välsignelsen ut över hela folkvärlden. —

Det är alltså dessa tre tidsepoker som Jakob poängterar i apostlamötet. —

• • •

När det gäller gränser kan vi gå tillbaka ända till Abraham för att se, hur Gud lovade Israels land redan åt honom. Han fick inte endast löfte om ett land — landet blev också identifierat:

"Lyft upp dina ögon och se, från den plats där du står mot norr och söder och öster och väster. Ty hela det land som du nu ser skall jag giva åt dig och din säd för evärdelig tid." — 1 Mos. 13: 14—15.

Sedermåra möttes Abraham av anfäktelser — som du och jag också kan göra många gånger — och han undrade om Guds löfte verkligen kunde vara tillförlitligt. Herren kom då till honom i en syn och bad honom att icke frukta utan istället blicka upp mot himmelen och räkna stjärnorna. Herrns sluter där i nattens timmar ett förbund med Abraham och han får ett förnyat löfte om landet. Och i det löftet talar också Gud om vilka tider Han fastställt, när det skall inträffa:

"Och Han sade till Abraham: Det skall du veta, att din säd skall komma att leva såsom främlingar i ett land som icke tillhör dem, och de skola där vara trålar; och man skall förtrycka dem; så skall ske i

Forts. på sid. 10.

"GÖREN BÄTTRING..."

"Men just därför uppenbarades Guds Son att han skulle göra om intet djävulens gärningar."

Det är ju skrivet att Abraham fick två söner, en med sin tjänstekvinna och en med den "fria hustrun" — Tjänstekvinnan föder sina barn till trældom medan däremot den fria hustrun föder sina barn till fullkomlig frihet. Pris ske Gud! Den fria hustruns barn är födda efter löftet. Och "det Jerusalem som är därovan det är fritt och det är vår moder". —

Sara log och tänkte skulle jag verkligen föda barn då jag är så gammal? Herren sade: "Skulle något vara så underbart att icke jag skulle förmå det!" —

Och Herren sade vidare till Abraham: "Kan jag väl dölja för Abraham vad jag tänker göra. Av Abraham skall ju bli va ett stort och mäktigt folk, och i honom skola alla folk på jorden varda välsignade." —

Men om tjänstekvinnans son säger skriften: "Driv ut tjänstekvinnan och hennes son, ty tjänstekvinnans son skall förvisso icke ärva med den fria hustrun." —

Detta betecknar två förbund: ett som är föråldrat och på väg att försvinna, samt ett nytt som kallas det nya förbundet!

Jesu blodiga död på korsets stam, då han i sin lekamen bar våra synder och alla sjukdomar, då han utropade det är fullbordat, då marken skalv och kliporna rämnade, då förlåten i

templet brast uppifrån och ända ned; det var en seger över satan som gäller för tid och evighet. —

Jesu uppståndelse på tredje dagen och många heligas uppståndelse samma dag var en seger över själva döden. —

Ännu i dag ljuder budskapet: "Gören bättring ty himmelriket är nära." —

Av Ivar Jonsson

Ivar Jonsson

Och detta är det förbund som Herren skall sluta med Israels hus i kommande dagar! "Jag skall lägga mina lagar i deras sinnen, och i deras hjärtan skall jag skriva dem. Och jag skall vara deras Gud och de skola vara mitt folk. Då skall den ene brodern aldrig behöva undervisa den andre och säga lär

känna Herren, ty alla skola känna mig från den minste ibland dem till den störste. Ty jag skall i nåd förlåta deras missgärning och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg. Och jag skall hava min fröjd i att göra dem gott och skall plantera dem i detta land med trofasthet säger Herren."

Trots detta Skriftens klara ljus lever storparten kristna i mörker och trældom utan Andens olja i sina lampor. —

Nikodemus, en av judarnas rådsherrar, kom till Jesus mitt i natten och frågade: "Huru kan en människa födas på nytt när hon är gammal?" — Jesus sade till honom: "Är du Israels lärare och icke förstår detta? Om en människa icke bliver född av vatten och Ande så kan hon icke komma in i Guds rike."

Den som tror och bliver döpt skall bliva frälst och skall som gåva undfå den Helige Ande!

Saulus andades hot och mordlust mot Herrens lärjungar och med fullmakt på fickan från översteprästerna var han på väg att fångsla och misshandla alla som voro på "den vägen". Men plötsligt kringstrålade honom ett sken, och han föll ned till jorden och hörde en röst som sade: "Jag är Jesus den som du förföljer." — Då blev han blind så man fick leda honom in i Damaskus, och under tre dagar låg han där och varken åt eller drack. — Men till en lärjunge vid namn Ananias kom Herrens ord i en syn: "Gå in i Damaskus till en man som heter Saulus, ty se han beder." — Pris ske Gud! — Då gick Ananias åstad och kom in i huset och lade sina händer på honom och sade: "Saul min

Vandrar DU i anden?

"Vad jag vill säga är detta: Vandren i ande, så skolen I förvisso icke göra vad köttet har begärelse till." Gal. 5: 16.

broder, Herren har sänt mig, Jesus som visade sig för dig på vägen där du färdades, han har sänt mig för att du skall få igen din syn och bliva uppfylld av helig Ande! Då var det strax som om fjäll föllo ifrån hans ögon, och han fick sin syn igen och han stod upp och lät döpa sig. Amen! —

Kära vänner än i dag ljuder Jesus röst: Här går vägen, följ den! —

Så blev Saulus en ny skapelse i Kristus och alla känner säkert till vilken välsignelse Paulus fick bliva.

I dag är väldiga ekumeniska samgåenden på gång och man bedriver otukt med allt och alla. Kristenheten går blind och ljum. Saltet har mist sin salta. Staden som skulle ligga på berget har sjunkit under isen. —

Skyll inte på regeringen och de styrande att Sverige är såsom Sodom och Gomorra. Det är vi frälsta som bör vakna upp och hålla oss vakna. —

Evangelium är fortfarande en Guds kraft till frälsning och befrielse om vi vill följa Jesus utanför lägret och ställa oss i rännan till landets försvar. —

"Predika evangelium, boten sjuka och driven ut onda andar", är Jesu maning i dag. — "I haven fått för intet så given och för intet." —

"I samma stund uppfylldes Jesus av fröjd och sade: 'Jag prisar dig Fader, du himmelens och jordens skapare för att du väl har dolt detta för de visa och kloka men uppenbarat det för de enfaldiga, ja, Fader så har ju varit ditt behag.'" —

Hälsningar

Hälsingekolportören
Ivar Jonsson

"SE BRUDGUMMEN KOMMER!"

Av Gun Svärd

Snart är han här, Jesus, vår brudgum!

Det är inte längre bara längtan och hopp i vårt rop — det är mycket snart levande verklighet. Vi skall få se honom sådana han är.

Se på fikonsträdet huru det knoppas — se på Israel och vad som händer där! Guds klocka står på den sista minuten av midnattstimmen. Anden och bruden ropar: Kom, Herre Jesus, Maranata!

Du måste göra dig redo NU att möta brudgummen på himmelens skyar. —

Du ofrälste vän, snart är din nådatid slut, himlaporten stängs efter en vitklädd skara, som har blivit renad i Jesu blod, men du kommer att få stå utanför i mörkret. —

O, hur fasansfull blir den dagen för många då han kommer! Familjemedlemmar, vänner, grannar och arbetskamrater måste skiljas från varandra. Den ena parten lyftes upp till Jesu möte och till himmelens härlighet, den andra får stanna i en värld, där krig och ångest, nöd och förtvivlan skall dominera.

GÖR DIG REDO I DAG.

Tag emot rening och förlåtelse. Tag emot full befrielse från

allt som binder dig och öppna hela ditt hjärta på vid gavel för Jesus, Konungarnas Konung och Herrarnas Herre. Kom just nu i Jesu namn! —

Många lever i en annan situation. En gång för länge sedan väntade man Jesus, full av kärlek och glädje, frälsta och saliga. Men åren har gått och ingenting tycks ha hänt. Det har liksom slocknat och dött inom dig. Din ekonomi är god, bankkontot växer, allt tycks gå dig väl i händer — men Anden är bedrövad. GÖR DIG REDO I DAG att möta brudgummen. Stå upp och skaka dammet av dig, tag emot förnyelse till ande, kropp och själ!

Gå ut till honom utanför det religiösa lägret och bär hans smärlek.

Börja tjäna Jesus som aldrig förr, vittna för din omgivning och använd de nådegåvor Herren en gång gav dig. Lyft dina händer mot himmelen och ropa ut din längtan till Jesus och han skall möta dig och fylla dig med sitt goda. Samla inte mer skatter på jorden — utan i himmelen.

"SNART ÄR HAN HÄR, SNART ÄR HAN HÄR; SNART KOMMER JESUS IGEN."

Är DU en själavinnare?

"Somliga finnas ju, som leva i okunnighet om Gud; eder till blygd säger jag detta."

1 Kor. 15: 34.

TÄLTMÖTEN I STOCKHOLM

3 - 18 JUNI

Mötesplatsen under Skanstullsbron var en solig idyll med sakta framglidande båtar och sommargrönka i bakgrunden,

men budskapet som frambars i år i tältet ackompanjerades av Guds mäktiga klocka i tiden — händelserna i Israel. Den mäk-

tigaste upplevelsen av samhörighet med världshändelserna upplevde vi då vi i bön, lovsprisning och tillbedjan samlades

Arne Imsen predikar i tältet under Skanstullsbron.

ISRAEL... forts. från sid. 7

fyrahundra år... Och i det fjärde släktet skall din säd komma hit tillbaka. Ty ännu hava icke amoréerna fyllt sin missgärnings mått." — 1 Mos. 15: 13—16.

Herren har alltså fullkomligt fastställda tider för sitt handlande.

Beträffande landets gränser fick Abraham nu också reda på dem — detta som hela världen i dag är så intresserad av att veta:

"At din säd skall jag giva detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, till floden Frat." — 1 Mos. 15: 18.

Vi ser alltså här, att det land som Gud har lovat åt Israel sträcker sig från Euftrat i öster till Nilen i väster. —

Här möter vi den suveräne Guden, som i sin makt bestämmer tider och gränser: landet från Nilens flod till Euftrat är Israels land. Dit har man ännu inte riktigt hunnit, men vi har sett de här dagarna hur Israel kämpat sig fram ända mot Suezkanalen och det är inte långt därifrån till Nilen. En dag skall också Israel vara i be-

sittning av hela landet. Vi skall ta med några fler bibelord:

"Och jag skall låta ditt lands gränser gå från Röda Havet till filistéernas hav och från öknen till floden, ty jag skall giva landets innebyggare i er hand, och du skall förjaga dem så att de fly för dig." — 2 Mos. 23: 31.

"Var ort som eder fot beträder skall bliva eder. Från öknen till Libanon, ifrån floden — floden Frat — ända till västra havet skall edert område sträcka sig." — 5 Mos. 11: 24.

Vi måste göra riktigt klart för oss att Israel intar en central plats i Guds världsstyrelse. När Gud utstakade gränserna för andra folkslags boende var också Israel i centrum för Guds plan. Detta möter oss klart och tydligt i Moses avskedssång:

"När den högste gav arvslotter åt folken, när han fördelade människors barn då utstakade han gränserna för folken efter antalet av Israels barn, ty Herrens folk är hans del, Jakob är hans arvedels lott." — 5 Mos. 32: 8—9.

Forts. nästa nr.

framme vid plattformen, en kväll, då Guds Ande rörde vid våra hjärtan — och den bild som tidningarna publicerade morgonen därpå av israeliska soldater framför Klagomuren-Jubelmuren vilka lovprisade Herren Jehovah.

Maranata-budskapet fick fredagen den 9 juni en biblisk-historisk belysning, som var skakande för många i en predikan av Agne Bark. Broder Olav Kleven frambar ett mäktigt trosbudskap till Guds folk och han bad för de sjuka och långtande. Systrarna Naess och Ask från Norge deltog under hela tältmötesserien med sång

och inträngande vittnesbörd, som grep allas hjärtan.

Under sista tältmötesveckan hade församlingen besök av Donald Bergagård. Hans mäktiga väckelsebudskap stadfästes genom syndares frälsning och förlösning. Den stora skaran ofrälsta, som törstande drack i livets vatten, var mäktigt berörd av den ande, som ruvade över mötena.

Erik-Gunnar Eriksson gjorde ett blixtpbesök hos oss, likaså tjänade bröderna Gösta Svensson och Rune Gelinder m. fl.

I avslutningsmötet söndagen den 18 juni gav Arne Imsen en mäktig appell till Guds folk mot

feghet, själviskhet och slöhet och bröt en lans för ny offensiv på alla fronter: i själavinnande, i bön, i offerliv och rent praktiskt genom inköp av ett tält för stockholmsförsamlingens behov på stadens ytterområden.

Gun Svärd

TÄLTKAMPANJ I JÖNKÖPING

Maranataförsamlingen i Jönköping har haft nära fem veckors segerrika tältmöten. Mötena började i pingsthelgen, då även vänner från olika delar av landet hade kommit för att uppleva Gud och tillsammans med oss prisa Herren.

Det var pingst i ordets rätta mening. Vi upplevde, att den helige Ande föll över längtande och många upplevde förnyelse. Talare i mötena var John Trondby från Örebro, Dennis Greenigde från London tolkad av Leif Gullberg från Spydeberg i Norge. Vidare fick vi i ett möte besök av bröderna Anders B. Andersson och Erik G. Eriksson. Undertecknad talade också i två möten.

Andra veckan talade Ernst Högländer och predikade frimodigt det gamla budskapet. Tredje veckan hade vi besök av

Georg Larsson från Dala-Järna, som sjöng och vittnade. Fjärde veckan talade undertecknad i några möten, och på söndagen Enoch Karlsson. Femte och sista veckan hade vi besök av sångarevangelisterna Curt Petersen och Roland Lundgren som sjöng och vittnade. I helgens avslutningsmöten talade broder Anders B. Andersson. Särskilt söndagens eftermiddagsmöte skall sent glömmas, då broder Andersson talade över ämnet: Israel i blickpunkten — vad varslar världshändelserna? Det var gripande att följa Israels historia. —

Tidens tecken bådalar klart, Jesus kommer mycket snart. För allt som skett giver vi Jesus äran.

Fridshälsningar till alla

Donald Bergagård

*Donald Bergagård
predikar.*

De andliga livsrörelsernas historia i vårt land I

EN NY LÄGEL —

Den Svenska Kyrkan är inte född ur en andlig livs- och väckelserörelse.

Dess tillkomst är i stället resultatet av ett kyrkopolitiskt grepp genomfört av en handlingskraftig kung, dikterad icke av iver för folkets andliga välfärd utan av en krass ekonomisk statsnytta, och

till stor del också av eget vinstbegär.

Förklarar inte detta förhållande denna kyrkas hätska inställning, till de för hennes eget väsen så lunda helt främmande andliga livs- och väckelserörelserna? —

Däremot gör detta förhållande det så mycket

Då man vill skildra den andliga frigörelsekamp, som pågår och pågått i vårt land, i detta och tidigare århundraden, som ett resultat av andliga väckelserörelser, borde det vara självklart att börja med den kyrkoreformation, vilken genomfördes vid femtonhundratalets mitt och innebar en öppen brytning med den Katolska kyrkan och ett antagande av den Lutherska läran. —

Tyvärr är det icke så självklart. —

Reformationens genomförande i Sverige var nämligen icke ett uttryck för ett andligt uppvaknande bland vårt folk eller bland dess religiösa ledare utan resultatet av en konungs, Gustav Vasa, handlingskraftiga och tyranniska ingripande, då han i den Lutherska läran fann en lämplig grundval för en ny

nationell kyrkopolitik.

Hans reformationsiver dikterades således icke av omsorg för svenska folkets andliga välfärd utan i första hand av statsnyttan. — Att också egennytan spelade en mycket stor roll bevisades av att kungen för egen räkning lade beslag på en stor del av de rikedomar, som genom reformationen berövades kyrkan. —

Genom riksdagsbeslut i Västerås 1527 antogs den Lutherska läran och kyrkan blev då också i stor utsträckning en statlig institution. —

Då de samlade biskoparna och prästerskapet där fattade det så viktiga beslutet skedde det inte ens av övertygelse om den nya lärans riktighet, än mindre som en naturlig konsekvens av en personlig upplevelse. Detta kan bevisas av att he-

GUSTAV VASA — despotisk kyrkopo

la prästerskapet med biskoparna i spetsen, två dygn tidigare, i ett hemligt möte i domkyrkan, hade undertecknat en skrivelse, i vilken man under dyra eder förpliktade sig att "ingalunda vika från påven, och ingen Luthersk lära antaga så länge de levde". —

Samma år hade emellertid kungen på ett skymfligt sätt låtit avrätta två av landets namnkunnigaste biskopar, som missagat honom — Peter Sunnaväder och Mäster Knut. En händelse, som här kan få representera verkliga orsaken till prästerskapets så skyndsamma omvändelse till den rena Lutherska läran, efter det kungen klargjort sina önskemål i frågan. —

Det var i denna situation och i en sådan atmosfär den Svenska Lutherska Kyrkan blev till.

Det sätt på vilket han sökte genomföra reformationen i vårt land bekräftar att intet nytt kan framstå ur det som är gammalt. Ett gammalt kyrkosystem kan visserligen genom organisatoriska åtgärder genomföra genomgripande förändringar i sin yttre struktur och även ändra sin inställning till vissa tros- och lärosatser, men därmed är man icke en förmedlare av andliga livsflöden. Jesus talar inte bara om nya läglar utan också om ett nytt vin. Andlig väckelse är främst inte en fråga om former och lärosatser utan om flödande andligt liv.

INGET NYTT VIN . . .

svårare att fatta huru frikyrkosamfunden — pingströrelsen inberäknad — som dock har sina rötter i väckelsekristendomen kan alliera sig med detta döda kyrkosystem med alla dess fruktansvärda villfarelser. I synnerhet som denna kyrka under alla tider förblivit de andliga livsrörelsernas bitt-raste motståndare, skriver Anders B. Andersson bland annat i denna artikel, som är den första i en serie om de andliga väckelserörelsernas historia i vårt land.

• • •
Med Olawus Petri personligen förhöll det sig dock helt annorlunda. Han hade som ung student kommit till Wittenberg vid den tidpunkt, då Martin Luther upplevde sitt andliga genombrott och förkunnade sin tro med det nyvunna livets friskhet. —

Då Olawus Petri återvände till Sverige 1518 var det med en personlig upplevelse av frigörelse från människostadgar, samvetsförtryck och vidskepel och som en bärare av reformationens grundtankar och idéer i deras ursprungliga friskhet.

Trots ett stort inflytande var han dock icke stark nog att med sin förkunnelse uppväcka andligt liv bland svenska folket och dess ledare. Kungens krasa förvärvsbegär och hans ensidiga hävdande av statsnyttan,

prästerskapets oandlighet, förestelnade och ofruktbara likformighet och deras kyrkopolitiska intrigspel, uppreste tillsammans med folkets djupa andliga okunnighet de hinder, som aldrig riktigt bröts igenom. —

Det stora andliga arv Olawus Petri efterlämnade, är främst hans översättning av bibeln till svenska språket — en personlig insats vars verkningar ej nog kan uppskattas i de andliga väckelsernas tjänst. —

• • •
Som vi här har sett, var icke reformationen, sådan den genomfördes i vårt land, ett uttryck för ett andligt skeende och man kan därför med all rätt påstå, att den Svenska Lutherska Kyrkan icke är framsprungen ur en atmosfär av andlig väckelse. —

Ligger inte i just detta för-

hållande förklaringen till denna kyrkas fortsatta hållning till de andliga väckelserörelserna? —

Där den Lutherska Kyrkans historia i Sverige skrives jämsides med de andliga väckelsernas, är det en tragisk berättelse om hur denna kyrka med sitt tal om "den rena läran" och "den kyrkliga ordningen" icke varit en bundsförvant, utan tvärtom de andliga väckelsernas allra bittraste motståndare i kampen för den levande tron.

Naturligtvis finns det, och har alltid funnits, enskilda människor och även prästmän inom kyrkan, som intagit en annan ståndpunkt till de andliga väckelserna, men de har alla också därför, på ett eller annat sätt, fått känna sitt främlingskap i kyrkans sköte.

Henry Holmberg:

**”...Han
begannte
om
igen...”**

Henry Holmberg

Att vi människor i Guds ord liknas vid ett ler, det är en lika välbekant som träffande bild — ett grått, oansenligt och svagt material. Men dock ett material som den store Mästaren i stor nåd och kärlek vill ta sig an. I Hans händer förvandlas ett människoliv, formas och göres användbart, "ett kärll till gagneligt bruk". Ett lerkärll vari han lägger in frälsningens fullhet och kraft. 2 Kor. 4: 7. Vilken nåd: "att han tog hand om mig, det är för mig en gåta, han är ju Konungarnas kung, men vad är jag?" —

Jer. 18 talar om ett ler som går sönder i krukmakarens hand — en hög skärvor — Smärta — Nöd — Tårar — Kamp — Vända. —

Någon har sagt, att det är mänskligt att falla, men gudomligt att stå upp. Att det ibland går sönder i ditt och mitt liv det är lika så sant, men det står att Krukmakaren begannte

om igen MED SAMMA KÄRL — just det som gick sönder — och gjorde därav ett annat kärll, så som han ville hava det gjort. —

Det är tre män i Bibeln som jag i detta sammanhang tänkt på. — Den förste är Simon Petrus. Dyrt och heligt lovade han Jesus trohet ända in i döden. "Måste jag än dö med dig, så skall jag dock icke förneka dig", sade han. Men redan samma natt vid kolelden på översteprästens gård svor han att han aldrig känt Jesus. —

Så lätt går ett lerkärll sönder. Det blev bitter gråt — dagar och nätter fyllda av smärta och självföreläelser. Men det var dock inte slutet. En uppståndelsemorgon kom, då segerfursten över satan, synd och död uppenbarade sig. — Och med de kvinnor som han vid graven visat sig för, sände han sin hälsning. Och den mest förtyvillade av alla, Petrus, får en

särskild hälsning. Då flammar åter hoppets och trons låga upp. Krukmakarehanden får åter grepp om leret och arbetet begynner om igen. När pingstdagen är inne är även Petri liv ett kärll som fylles med kraft. —

Var det inte fordom också en Simson som fylld av Anden vann seger över Guds fiender! Vilken smörjelse och kraft ägde han inte. Men en dag kom, då det visade sig att kärlet, vari kraften var lagd, ändå blott var ler. Simson står där bunden i filistéernas läger berövad sin syn. —

Hur många kristna bekännare är det inte i dag, som kan se tillbaka på en tid då man upplevde Guds kraft i sitt liv, men som i dag står bundna i vanmaktens bojar, blinda för andliga verkligheter. — Men Jesus lever, Halleluja! Och just nu upplever många väckelse till frigörelse och kraft.

Där Simson stod bunden och bespottad av fienden, begynner han bedja: "Herre tänk på mig och ge mig kraften åter." — Och Herren var där, svarade på bön och begynner om igen. Kraften strömmar till och Simson upplever en seger större än någon tidigare. —

Ännu ett lerkärll. "Jona", säger Herren, "du vet staden Nineve, det finns många jag vill rädda där. Jag vill sända dig till dem!" — Men Jona flyr bort från kallelsen. Efter många dramatiska händelser på havet är han omsider räddad igen. Då talar Herren på nytt. Och Jona upplever nåden att få gå.

Aldrig skall jag glömma ett av de första Maranatomötena jag var med på i Victoriasalen i Stockholm. Jag var en Jonasjäl — trött på allt och alla, upprorisk mot Gud och med avfällighetens stämpel i mitt inre. Men i väckelsens atmosfär och kraft mötte mig Gud på

Brudgummen kommer – Gån ut och möten HONOM...

Denna underbara uppmaning har Anden särskilt de sista tiderna låtit utgå till sitt folk i alla läger. —

Vi vet att vi lever i denna tidsålders slutskede och Jesus skall komma och upprycka de sina som är vakna och har olja i sina lampor. Det gäller för oss att leva för Jesus, att ha lampan brinnande medan vi väntar på vår Brudgums återkomst. —

Det är gripande att läsa i bibeln att när de ovisa gick för att köpa olja, kom Brudgummen och de som voro redo gingo in med honom till bröllopet och

dörren stängdes. Vilken gränslös salighet och glädje för dem som voro redo, att få tåga in i bröllopssalen med brudgummen, men vilken fasa och besvikelse för de ovisa när de kom-

mo och funno en stängd himlaport, en port som aldrig mer skulle öppnas trots böner och tårar. Vilken fasansfull situation.

Du, min vän, som kallar dig

för frälst, och bekänner dig tillhöra Jesus: är din lampa brinnande och är du redo att möta Honom då Han kommer? Vakna upp och undersök om din lampa verkligen brinner med klar låga. Ännu finns det möjligheter att få olja i lampan. — Snart ljuder anskriet "Se, Brudgummen kommer!" Må i våra hjärtan ljuda ännu starkare midnattsropet: **MARANATA, DU VAR HERRE KOM!**

Ja, sannerligen Hans tillkomme står för dörren och snart stundar för Guds folk en evig vila och salighet hemma hos Jesus. Är du med när de frälsta tåga in i den himmelska bröllopssalen? Vilken underbar salighet blir det inte att uppstämman sin röst med de andras i lovsång till Lammets ära. Min vän, är du med då?

Med Maranata-hälsningar

Martti Hyttiäinen
Tvååker

nytt. Kallelsens eld brände åter i mitt hjärta. Han tog hand om lerkäret. Halleluja!

Är icke väckelse även upprättelse? Jo, Gud vare tack. —

Ny nåd, rening och förlåtelse! —

Ny gripenhet och hänförelse! —

Nytt och starkare kallelsemedvetande! —

Ny längtan efter Jesu tillkomme och efter att få påskynda den! —

Är ditt liv i skärvor? — Inte i framtiden, inte i morgon, men just nu vill Jesus *begynna om igen* i ditt liv! —

Henry Holmberg

Frälst – döpt i vatten och Helig Ande

Jag är så glad att jag är här-
ligt frälst och fri.

Jag döptes till Kristus i
augusti förra året. Många tyck-
te jag var för ung. Men jag
ångrar det aldrig.

Det var underbart att följa
Jesus i dopet. Sedan dess har
jag längtat mycket efter An-
dens dop. Den efterlängtnade
stunden kom och den sjätte
april efter ett möte blev jag
andedöpt. Jag låg i min säng
och tackade Gud. Då kom Guds
kraft över mig och jag började
tala ett nytt tungomål. Jag
anade aldrig att det kunde vara
så underbart. —

Jesus är densamme även för
dig, som längtar efter att bli
fylld av Hans kraft. Jesus kom-
mer mycket snart. Det skall bli
underbart. —

Du som läser mitt vittnes-
börd skall skynda dig att bli
frälst innan det blir för sent. —

Jesus lever!

Ja, Han lever i mitt hjärta.

Fridshälsningar
Mona Johansson
9 år, Luleå

**TÄLTMÖTEN
I ÖREGRUND
1-30 juli**

Göta Lövsund skriver

FRÅN HONGKONG

Systrarna Margareta och Göta Lövsund.

Från Göta Lövsund i Hongkong har vi fått flera mycket intressanta brev, som vi tar några axplock ur för att ge en bild av det aktuella läget. Hon skriver till en syster:

"Ni följer säkert med i nyheterna och vet vad som händer här. Underbart är det att mitt i allt detta få bevaras i Jesu frid, som övergår allt förstånd. I fredags var tolv missionärer samlade till bön och samtal. Det var en uppmuntrande stund. I dag har jag varit ute med traktater och delade ut 500 st. på en liten stund. Det myllrar av människor här, det är nöd och fattigdom utan all like, och det är naturligtvis ett handikapp för mig att jag icke kan språket.

Vi behöver en liten bil, det är ju så långa avstånd till byarna och vi vill gärna ut med budskapet till platser, där ingen har varit förut. Det blir så dyrt att åka buss och även farligt för oss vita att göra det. Taxibilar tar inte ens upp oss många gånger..."

Den 15 maj:

"I går var vi på dopförrättning. Det var ungdomar, som alla var under 20 år som blev döpta. De var 12 st. De har inte så lätt i dessa dagar att följa Kristus..."

Det är endast tre kilometer från oss till den plats, där de

värsta demonstrationerna nu har varit.

Folk har börjat komma till bönemötena. De flesta missionärerna här är omkring 50 år. Så du förstår, att det är en uppmuntran för ungdomarna här att se andra unga. Vi har varit inbjudna till sju olika församlingar och vittnat i deras ungdomsmöten...

Vi har också börjat hjälpa till på en poliklinik. Det är en missionär, som har den och hon har varit alldeles ensam sista året och ropat till Herren om hjälp. Vi har hjälpt henne fyra timmar per dag. Man frågar sig: Var är arbetarna?

Folk har börjat söka Gud."

Ur ett annat brev av samma datum:

"När jag hade läst ditt brev åkte vi direkt ut till SAN-HUI och hämtade vår post från Sverige. Vi har varit där två gånger förut, men de har inte givit breven till oss. Men i dag var pastor Maxwell med oss och han bad dem lämna posten till oss, annars sänder vi polis och hämtar den. Och kan du tro mig, de gav oss 12 st. brev, som har legat där mer än en månad. Och bl. a. brevet från er med pengarna, så att i morgon skall vi gå till banken och ta ut dem. Tack så hjärtligt för det ni redan sänt, det kom i rätt stund, i morgon skall vi betala hyran, och vi har så undrat, hur det skulle gå till. Gud är verkligen

god och Han har lovat att fylla alla behov.

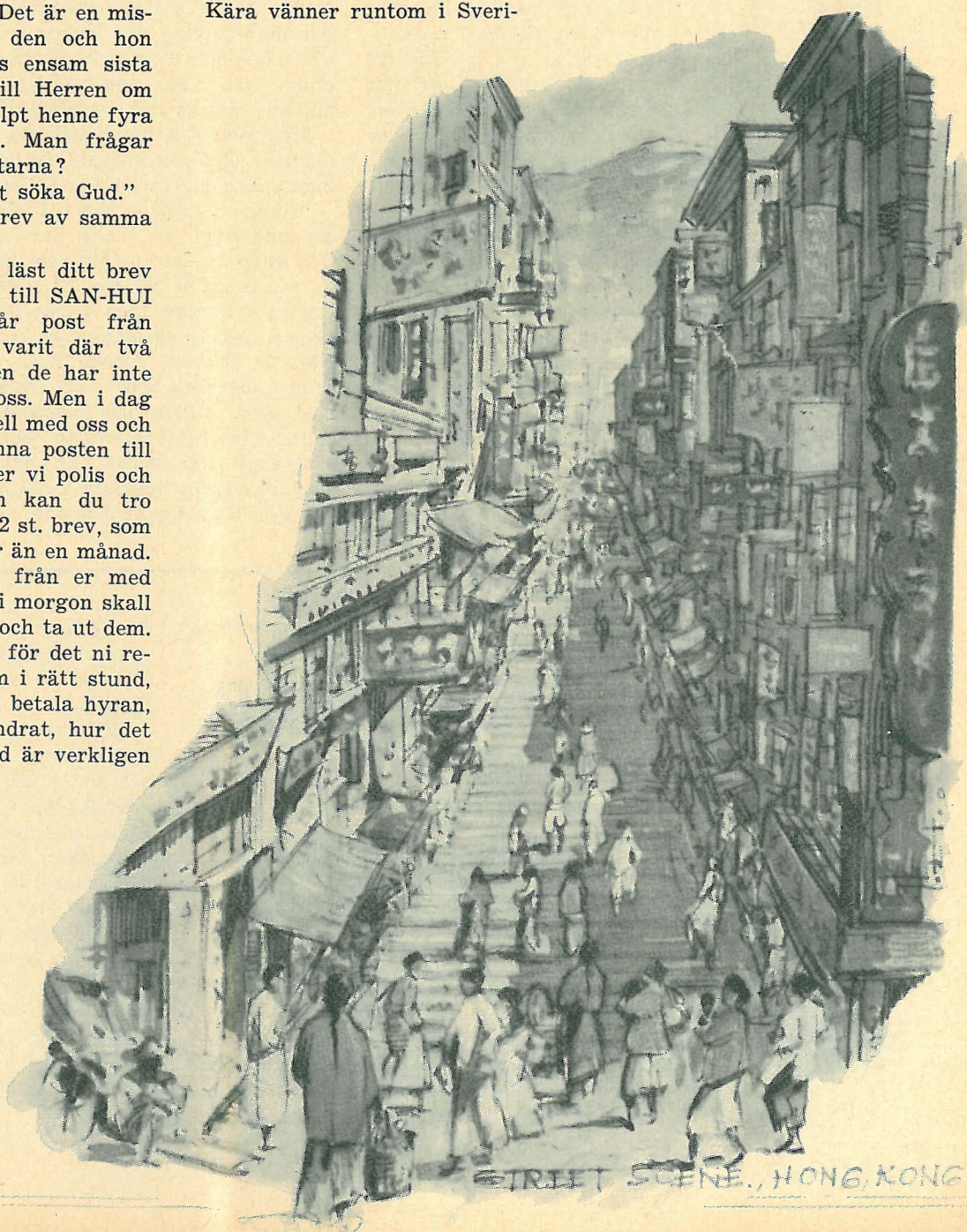
I fredags såg vi Guds beskyddande hand över oss på ett speciellt sätt. Vi kom mitt i ett gäng av 300 ungdomar och poliserna sköt med tårgas. Vi skulle gå till posten och visste inget om bråket. Ja, där stod man med ögonen rinnande som en källa. Det var ett under, att ingen sprang på oss."

Kära vänner runtom i Sveri-

ge, bed för missionsarbetet i Hongkong och för syster Göta att hon får fortsätta sitt arbete och blir bevarad. Som framgår av breven är hon också beroende av vår ekonomiska hjälp, som kan sändas till:

Maranataförsamlingens evangelistmission, c/o Sture Swärd, Frihetsvägen 38, Jakobsberg. Postgiro 44 10 05.

Gata
i
Hongkong.

STREET SCENE, HONG KONG

”SVÄRMARE”

Av Jonas Näslund

En stor religiös ledare har nyss yttrat att Marantaväckelsen är lik en myggsvärm. Att detta yttrande innehåller mycket förakt för denna väckelserörelse, som tydligen irriterat honom i hög grad — är lätt att förstå. Men liknelsen innehåller en del slående och härliga likheter, som ledaren i fråga nog aldrig räknade med. —

En myggsvärm kännetecknas av att hålla till ett stycke ovanför jorden, där den lever ett fritt liv, höjd över alla kryp som håller till på marken. Det har alltid varit ett särmärke på en levande andlig väckelserörelse att den hållit till på ett högre plan, i en högre, renare atmosfär höjd över världsväsendet och det vanliga människotänkandet.

I den ställningen var också den rörelse, som ovannämnda ledare representerar, en gång i tiden. Men det sorgliga har inträffat att den nu dalat ner till jorden, vilket tydligt bevisas av dess vaknande intresse för samhällsfrågor, politik och allians med förvärldsligade religiösa rörelser, vilka man förr tog helt avstånd ifrån. Detta endast för att nämna ett par saker. —

Som barn var jag mycket förargad på myggsvärmar och det hände att jag med en käpp gick till anfall mot dem och slog tills jag skingrade

dem åt. Men efter en kort stund var hela svärmen samlad igen och fortsatte i sammanhållning sitt svärmande. —

Det har också riktats många ”dråpslag” mot Marantaväckelsen och många har i skadeglädje ropat: Nu är det slut med den! Men ett, tu, tre har man fått se att ”svärmen” existerat vidare i sitt samlade, frigjorda tillstånd. Kanske en och annan inte orkat med ”smällen” men då har det kommit många nya i stället. Halleluja!

Myggsvärmen har också ett ovanligt betendemönster där den svävar upp och ner. Det finns inga andra insekter som bär sig åt på detta sätt. — Många tycker också att Maranatafolket bär sig underligt åt, t. ex. med handklappningen. Och ändå är det en fullt bibelenlig sak. Man har t. o. m. beskyllt oss för att härma världens barn i detta avseende. Men det är ju precis raka motsatsen. Det är världens barn som har tagit detta från de frälsta, liksom man också gjort med sången och musiken. — Vi frälsta skall fortsätta med sång, musik och handklappning hela evigheten. Halleluja! Halleluja! Halleluja!

Myggan har också en annan slående likhet med Marantaväckelsen i det att den irriterar. Och alldeles särskilt dem som vill sova i lugn och

Per-Arne Imsen:

Per-Arne Imsen

KÄNNER DU JESUS?

Israel hade länge väntat Messias och läst profetior om honom i de heliga skrifterna.

Då Han kom skedde det dock på ett alldeles för enkelt sätt för att de skulle känna igen honom.

Fridsfursten skulle ju naturligtvis födas i konungapalatset och inte i ett stall. Detta var människans uppfattning om Guds son, men Gud visste, att människan inte behövde en översittare, utan en Messias som var ett med sitt folk, som stod på dess nivå. Därför föddes Guds son in i människosläktet, in i enkel snickarfamilj.

När Jesus började sin egentliga verksamhet på jorden, var han ungefär 30 år. Hans första

ro. Det finns två saker hos myggan som orsakar denna irritation. Det ena är den ständiga sången. Hur många har inte blivit väckta av den och fått ligga irriterad och orolig med svårighet att sova om. Det finns även en sång bland Maranatafolket som irriterar oerhört. Det är den intensiva lovprisningen till Jesus. Att lovprisningen irriterar världsmänniskor och namnkristna är bara bra. Tiden är långt framskriden och det gäller att väcka så många som möjligt ur den andliga sömnen, som vilar så tungt över människorna i våra dagar. Lovprisningen har stor plats i himmelen och det gäller för Guds folk att verkligen leva i lovprisningens atmosfär redan här på jorden. Det är något som Jesus sätter stort värde på.

Det andra irritationsmomentet är stinget. Med återverkan därav har många fått mer eller mindre sömnlösa nätter. Maranatafolkets största uppgift är att väcka människor. Inte minst soande och slöa kristna behöver väckas och ledas rätt. Och för att nå detta mål måste vi säga folk sanningen. Sanningen om synden och sanningen om det religiösa skrymteriet. Detta åstadkommer mycken irritation, men även väckta samveten. Sedan går det inte så lätt längre att gynna KDS eller deltaga i missionsauktioner eller alliansmöten och andra obligatoriska företeelser som finns bland de religiösa. Man börjar genomskåda rökridåerna och se en skymt av den bibelenliga kristendom som alltid finns på ett högre plan.

Vet, min vän, att Jesus väntar att få föra dig ut i frihet, ut ur mänskliga påfund, ut till den

levande "svärmen", där du har möjlighet att fungera efter Bibelns mönsterbeteende. — Men du vågar inte ta steget ut till detta, som du innerst inne längtar efter, därför att du då skulle nödgas uppleva mycken smälek, onda tungors gissel och hatfulla blickar.

Men, besinna min vän, att den som vill följa Jesus, måste gå ut, utanför lägret och bära Hans smälek. Det finns ingen annan kristendom, som håller inför Gud. Ingen verklig kristendom utan smälek. — "Saliga ären I, när människorna för Människosonens skull hata eder och förskjuta och smäda eder och kasta bort edert namn såsom något ont. Glädjens på den dagen, ja, springen upp av fröjd, ty se, eder lön är stor i himmelen."

När en mygga ger sitt sting, är det av helt andra motiv, än när t. ex. en geting ger sitt sting. En geting ger sitt sting i självförsvar och kanske även av hämndlystnad, när den blir retad. Av myggan är det endast honan som stinger och hennes motiv är endast att föda fram barn. Hon måste ovillkorligen ha blod från någon levande varelse för fortplantningens skull. Vilka talande bilder till oss frälsta. När vi ger ut våra "sting" får det absolut icke vara något av självförsvar eller hämndlystnad i våra motiv. Vårt motiv måste vara att föda andliga barn och att väcka de soande för att hjälpa dem ut till Guds barns härliga frihet, ut ur trälomslandet och ökanlivet, in i löfteslandet, som flyter av mjölk och honung.

Jonas Näslund

och även mest utomkristligt accepterade predikan var hans Bergspredikan, som finns att läsa i Matteus evangelium. Det minst accepterade i Jesu verksamhet är Hans död och uppståndelse. Man har försökt förklara det så, att han aldrig var död, eller att den person lärjungarna träffade efter uppståndelsen var någon annan.

Då det inte går att med ett begränsat förstånd fatta detta, hur skall man då begära, att den icke troende skall kunna tro? — Det är för henne en stötesten. Emellertid är det den enda vägen till frälsning och frid att tro på Jesu död och uppståndelse. Guds ord säger att "Han har dött för våra syn-

ders skull och uppstått för vår rättfärdiggörelses skull". —

Jesus sade: "Den som tror och bliver döpt, han skall varda frälst. —

Kan den nyfödde tro?

Varifrån har då Statskyrkan fått barndöpet? Är det Bibelns lära de vill proklamera, har de väl kommit på sidospår?

Jesus helade även sjuka. Ibland också på sabbaten. Det tyckte fariséerna inte om. Jesus fick många gånger sammanstötningar med dem. —

När Jesus hade botat mannen med den förvisnade handen på sabbaten, blev det diskussion. Den avslutades med orden från Jesus: "Är det lovligt att på sabbaten göra det som är ont eller det som är gott? Sabbaten

är till för människan och inte människan för sabbaten." —

Många gånger var Jesus från i sina uttalanden: "Ni skrymtare", sa han ofta till fariséerna. —

Jesu verksamhet blev känd vida omkring. Många trodde, andra trodde inte, några förblev bara fega sympatisörer. — En bland de sistnämnda var Nikodemus. Han var medlem av judiska rådet och hade stora problem med frågan om att bli född på nytt. —

Ja, vad är det att bli född på nytt? *Det är att genom tron mottaga Jesus som sin personlige Frälsare*, och låta Honom få komma in i vårt hjärterum.

Ur en skoluppsats av
Per-Arne Imsen

Väckelsebudskap i midsommartid

Av John Andreasson

John Andreasson

"Och barnet växte upp och blev allt starkare i anden. Och han vistades i öknen intill den dag, då han skulle träda fram för Israel."

Luk. 1: 80.

Vi upplever i dessa dagar årets fagrade tid. Aldrig är naturen så blomstersmyckad och fågelsången så fulltonig som just i midsommartid. Hela naturen är stämd till lovsång till sin Skapare och Gud. Ja, allt bär också vittne om hans allmakt och härlighet. —

Och medan så naturen är klädd i högtidsskrud och det är midsommarstämning får vi stanna inför minnet av en man vars namn är förknippat med denna högtid, Johannes Döparen.

Många tycker kanhända att det är stor kontrast mellan den glädjens högtid som midsommar är och mellan den asketiske och mäktige väckelsepredikanten Johannes Döparen, som gick till storms mot synden på ett sätt som gjorde vissa personer både häpnad och förbittrade.

Dock finns en underbar samklang mellan naturens värld och Johannes. Han kan med rätta sägas vara en naturens son. Såväl före som under sin offentliga verksamhet vistades han i naturen. Vi må vara säkra på att han i naturen fick många lärdomar som han senare kunde tillämpa då han talade till skarorna vid Jordans stränder. —

För den som tog emot Johannes budskap blev det glädje och högtid. För dem framstod naturen i en annan dager än tidigare. Det är ju så att om man har frid med Gud, så blir även vår vistelse i naturen ännu mera berikande än tidigare. Äger vi kontakt med Skaparen framträder hela skapelsen för oss i en underbar skönhet och harmoni. Vi kan då instämma med sångförfattaren:

"Jag ser hans spår, varhelst en kraft sig röjer,
En blomma doftar och ett ax sig böjer."

Både Sakarias och Elisabet var komna till hög

ålder då Johannes föddes, dessutom var Elisabet ofruktsam. Mänskligt sett skulle de aldrig kunna få några barn. Ett barnlöst äktenskap på den tiden betraktades helt annorlunda än i vår tid. Jag tycker mig höra de utomstående omdömen, hur det tusslades och tasslades; men under tiden var Sakarias och Elisabet stilla inför Gud — de bad.

Den som räknar med Gud lider inte nederlag utan har seger vad sedan omgivningen säger. Det fick Sakarias och Elisabet i rikt mått erfara.

En dag när Sakarias går därinne i templet får han ängladesök, och han blir förskräckt och fruktan kommer över honom. Men ängeln sade: "Frukta icke, Sakarias, ty din bön är hörd, och din hustru Elisabet skall föda dig en son, och honom skall du giva namnet Johannes. Och han skall bli dig till glädje och fröjd, och många skola glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren. Vin och starka drycker skall han icke dricka, och redan i sin moders liv skall han bli uppfylld av helig ande." —

Det finns många far och mor i dag som känner sorg och förtvivlan med tanke på sitt barn. Pojken eller flickan som de hoppats så mycket på och som de sökte ge en så god fostran som möjligt, blev inte vad de väntat. Borta från barn-domsheimmets ombonade tillvaro fick de snart erfara att de blivit trålar under synden. Och syndens lön är förtvivlan, sorg och evig död. Kanske var det spriten som blev till fall. O vad många det finns som blivit andligt och lekamt blottställda genom spriten och som innerligt önskar att de aldrig någonsin tagit den första supen. —

Johannes Döparen skulle aldrig smaka vin och starka drycker. Och inte bara hans föräldrar utan stora skaror av människor skulle glädja sig över hans födelse. Han blev uppfylld av helig

ande redan i moderlivet och sedan under uppväxt-tiden blev han allt starkare i Anden. Detta var viktigt för att han skulle kunna bli den nya förbundets Elia som han av Gud var utsedd att bli. —

Innan Johannes började sin evangelistgärning vistades han en tid i öknen. Detta blev Johannes bibelskola. Därute i öknens stillhet blev det rika uppbyggliga stunder vid den öppna bokrullen, där blev det bön och meditation, där formades han genom Andens ledning för sin kommande uppgift. Så kom Guds befallning till Johannes att han skulle gå åstad och predika. —

Ute i öknen bland ökenlivets människor ljöd budskapet såsom profeten Jesaja århundraden tidigare profeterat. "Hör, man ropar: Bereden väg för Herren i öknen, banen på hedmarken en jämn väg för vår Gud. Alla dalar skola höjas och alla berg och höjder sänkas: vad ojämnt är skall jämnas, och vad oländigt är skall bli slät mark. Herrens härlighet skall varda uppenbarad, och allt kött skall tillsammans se den. Ty så har Herrens mun talat." —

Johannes blottade synden och gjorde klart för sina åhörare att de var förlorade syndare, men att det fanns nåd, om de var villiga att kapitulera och lämna synden och fly till Guds fadersfamn.

Det var många olyckliga, av synden illa medfarna, som under mötena vid Jordan fick frid och glädje i sina hjärtan. Ja, som fick uppleva hur allt blev nytt. —

Alla Johannes åhörare var inte ångerfulla syndare, men uppfylld av Anden som han var kom han varje falskhet på spåren. Det gick inte att gyckla inför ökenpredikanten Johannes. Med ett grovkornigt språk som de väl förstod, avfärdade han dem. Johannes hatade synden men var syndares förtrogne vän.

Hans sanningslidelse kom att kosta honom friheten och senare även livet. —

Det budskap Johannes frambar är alltför lika aktuellt. Han pekade i sin förkunnelse på honom som skulle komma, Jesus Kristus. I dag ljuder också hälsningen: Jesus kommer snart! —

Du min vän som inte är redo, och som känner fruktan med tanke på Jesu snara tillkommelse kan i denna stund finna nåd och frälsning om du ödmjukt kommer till nådens tron och om än ditt liv har något av öknens karaktär kan det bli som ett blomstrande paradys. —

Lämna dig helt åt Jesus, själv vill han helt bli din. Sedan kan också du som svar på Jesu hälsning: "Ja, jag kommer snart", av hjärtat säga ditt: "Amen. Kom, Herre Jesus."

John Andreasson

Väckelse- budskapet måste ut!

För att göra det möjligt för alla att vara med och sprida väckelsebudskapet har Midnattsropet iordningställt ett bokpaket med väckelselitteratur till ett fantastiskt lågt pris.

PAKETET INNEHALLER

- 2 ex. ARNE IMSEN: Har Lewi Pethrus rätt?
- 2 ex. ARNE IMSEN: I världen men icke av världen.
- 2 ex. ARNE IMSEN: Tid att vakna.
- 2 ex. ENOCH KARLSSON: Nu gäller det.
- 2 ex. GUNNAR EKLUND: Evangelisation i Afrika.
- 2 ex. ANDERS B. ANDERSSON: Maranataväckelsens hemlighet.
- 2 ex. Maranata-publikationen.
- 2 ex. OSWALD J. SMITH: Strid för sanningen.
- 2 ex. TAGE JOHANSSON: Urkristen väckelse.
- 2 ex. FRED PFEIFER: Från andra sidan.

Ordinarie pris 117:10

UNDER MAJ – JULI

35 kr (med oms)

Avskilj och insänd beställningstalongen till MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Klipp här.

Sänd mig mot postförskott ovanstående bokpaket till ett pris av 35: — kronor.

Namn:

Adress:

Poststation:

JESUS VERKAR IDAG

Av Kjell-Arne Sundström

"Han drog mig upp ur förärvets grop, ur den djupa dyn, han ställde mina fötter på en klippa, han gjorde mina steg fasta, han lade i min mun en ny sång, en lovsång till vår Gud."

Ps. 40: 1—4.

Jag har haft förmånen att medverka i denna kära tidning i en serie enkla vittnesbörd om vad Jesus har gjort i mitt liv. Att ha upplevt återupprättelse från ett liv i mörker i alkohol-träsket, det är någonting stort. All ära åt Jesus. — Jesus vill lösa oss från alla bojor, som vill binda oss vid synd och förnedring.

Jesus löste mig från alkoholbegäret

Jag upplevde personligen en härlig frälsning. Jesus löste mig ifrån alkoholbegäret då jag fick uppleva rening i Lammets blod. Men jag hade ett annat begär, som jag hade mycket kamp för — snusbegäret behärskade mig. Men även över detta begär fick jag uppleva en härlig seger. På det första Maranata-möte jag besökte — det var de underbara konferensdagarna i Kärrsjö sommaren 1965, där "elden brann" och Herren verkade med under och tecken — där slet Jesus av också den länken i mitt syndfulla liv. Prisad vare Gud, för denne suveräne Frälsare. —

Jesus lever och han är densamma i dag. Hans kraft är likadan, som när han vandrade här nere på vår jord. Det finns kraft, hälsa och läkedom i hans

sår. Herren vill föra oss, var och en, ut till ett rikare liv med Honom — ett överflödsliv. Halleluja!

Vi bör rätt använda våra liv

Jag besökte för en tid sedan det samhälle där jag växt upp. Jag fann då allt nedrivet, jämnat med marken. Hur förgängligt är inte allting, de matriella ting vi äger, och inte minst våra egna liv. Hur viktigt är det inte, att vi rätt använder våra liv. Många människor sölar ner sig i synd och elände. Väljer du Jesus, då väljer du Livet — ett överflöd av liv, om du lever Honom nära.

Jag tackar Gud i dag, för de år som ligger bakom mig på frälsningens väg. Jag skulle inte vilja ha tillbaka den tid då jag kämpade i mörker och elände, fördärvad av spritdjävulen. Då jag i min ensamhet kämpade med Gud bröt han ned det sista motståndet, löste och frigjorde mig och tog mig bort från förnedringarna. Jag fylldes med en frid och glädje, som jag inte känt tidigare. Det är så stort, att Gud inte slutade att kalla på mig när jag var ute på villovägar. Jag kan aldrig sluta att tacka honom för det.

Gud har en plan med oss

Jag tackar också Gud för de första åren som nyfrälst inom

pingströrelsen. Jag har hört bröder säga, att Gud leder ingen ut ur samfund och församlingar. Inget är väl felaktigare. Herren för oss ut på nya vägar, tack och lov, ut i andlig frihet. Gud har en plan med allas våra liv och jag tackar Herren, att jag i dag får vara ett enkelt redskap i Hans hand, i denna levande ström, som Herren av nåd i dag låter gå fram här i vårt land — Marantaväckelsen.

Tänk, att få vara ett redskap som Gud använder! Kan man få vara med om något större?

Gud behöver fler redskap!

Försök inte smita från kallelsen

Jag tror, att Gud kallar många till arbete, men bristen på arbetare beror på, att så många säger nej. Jag vet bara, att själv var jag olycklig och orolig när jag försökte smita ifrån Gud. Att vara där Gud vill att jag skall vara, det innebär en underbar trygghet inför framtiden tills Jesus kommer.

"Och jag hörde Herren tala, Han sade: "Vem skall jag sända och vem vill vara min budbärare?" Och jag sade: "Se, här är jag, sänd mig." (Jes. 6: 8.)

Med segerhälsningar

Kjell-Arne Sundström

"Och jag hörde Herren tala, och han sade: "Vem skall jag sända, och vem vill vara vår budbärare?" Och jag sade: "Se här är jag, sänd mig."

Jes. 6: 8.

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

4 NYHETER

MRM 19. O Jesus Du som kom/Han kommer snart/Jag tackar Gud/Frälsningsglädje. Sång av Eric Gunnar Ericsson.

MRM 43. 4 sånger av Aina Nilsson: Han lever/Två dina kläder/Jesus min vän/Jubel-sång.

GUNNAR CARLSSON
GUNNAR JOHANSSON

MRM 42. Gunnar Carlsson o. Gunnar Johansson: Medan kärleken från korset talar/Hela natten lång har jag strävat/Jag vet en plats.

C 6769. SEGERKVAR-TETTEN: Vi reser hem/Håll i min hand/Kommen till mig/Det är som himmel.

MRM 44. Barnabön/Vit-tare än snö/Jesus re-membered me/Du fall-na stjärna. Duettsånger av Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata — Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

MRM 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Je-sus kär. Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

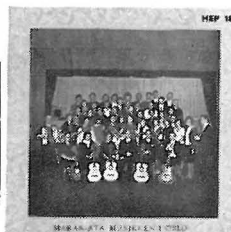

MRM 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm/Alla borde känna till/Det är jubel och fröjd.

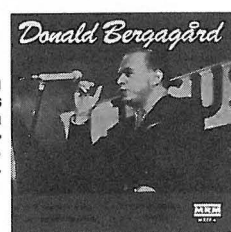
MRM 37. Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan. Solosång av Arne Imsen till ackompanjemang av hammondorgel, piano och gitarr.

MRM 481. Men om du kom just nu/När skug-gan svunnit/Nu har jag glädje. Sång av Marita Hammar och Sigrid Andersson.

HEP 182. Stans meg ej i løpet/Vår takk og vår jubel/Hør det rop som lyder/Bryt ut i jubel.
HEP 183. Alt du behøver er Han/Syng evangeliet om Jesus/Halleluja, jeg er frelst/Løs nu båten fra land.

MRM 4. Jag är svag men Du är stark/Jesus med Dig vill jag leva här/VI har ett underbart hem/Jesus är den-samme. Sång av Donald Bergagård.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

..... st. LP-skiva LP 101 (Från väckelseältet).
Pris 25:—.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och
porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

TÄLTMÖTENA I SUNDSVALL

pågår nu —

Rune Gelinder vittnar.

Sedan den 21 juni har nu Norrlandskampanjen pågått med tältmöten på välbelägen plats i Sundsvall. —

Rune Gelinder, Gunilla Fredriksson och Britt-Mari Hansson tillsammans med några andra ungdomar vittnar och sjunger. 4.000 traktater har utdelats och väckelsemöten hålls varje kväll. Under Midsommarhelgen hölls flera möten dagligen och flera kom fram till förbön. —

Mötena i Sundsvall pågår till den andra juli. Efter konferensveckan i Kärrsjö reses tältet i Boden. —

Vänner som vill vara med och ekonomiskt stödja dessa mötesserier i Norrland kan sända sina offer till Maranataförsamlingens evangelistkassa, Swärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG. Postgiro nr 44 10 05.

SOMMARKONFERENS I HAMAR, NORGE

den 15—23 juli

Dagligen hålles bibelstudier och väckelsemöten.

OSKAR RYLANDER och **ARNE IMSEN** m. fl. vittnen.

Vänner från när och fjärran är välkomna!